

[Aksel Larsen.]

husleje og ved, at størsteparten af den betalte husleje går til at betale terminsydelser, skatter, vedligeholdelse og den slags, i princippet så også burde have fradragsret. Men i stedet for at indføre nye fradrag for en ny stor gruppe tror jeg, at man burde se at komme bort fra de fradrag, der hidtil er givet tilladelse til, ikke blot af den grund, som anføres af den højtærede finansminister, nemlig at hvis man gennemførte denne mærkværdige plan, udarbejdet af udvalget vedrørende boligudgifter i skatte- og boligpolitisk belysning, ville det give et provenutab for det offentlige på 500-600 mill. kr. om året. Nej, jeg mener det, fordi fradragsjunglen er stor nok, den er tæt nok, den er vildsom nok, og man skulle, som jeg tit har sagt, hellere rydde op i den i stedet for at sørge for, at der kommer til at gro nogle nye tjørnebuske.

Når dette almindelige er sagt, så vil jeg sige om selve lovforslagets bestemmelser, at så vidt jeg kan se, betyder de nogen, måske en ikke helt ringe forhøjelse af udgifterne for ejere og beboere af parcelhuse. Lejeværdien af bolig i egen ejendom stiger; vedligeholdelsesudgifterne, der kan fradrages, stiger lidt, men for de fleste ejere gælder det vel, at de ikke har forhøjet gældsætningen i forhold til, hvad vurderingen stiger, og at deres udgifter til terminsrenter altså ikke stiger forholdsmæssigt så meget som lejeværdien af bolig i egen ejendom. Hertil kommer andre forhold, så jeg tænker, at det i alt betyder en stigning i udgifterne; hertil kommer, at man vel ikke på forhånd kan sige, hvor stor ejendomsbeskatningen og grundskylden bliver; men alt dette kan vi sikkert få beregninger over fra finansministeriet, så vi bedre er i stand til at bedømme dette. Vi vil i hvert fald se med velvilje på dette forslag, men vi forbeholder os naturligvis at få de nødvendige oplysninger, inden vi tager endelig stilling.

Hvad lovforslagets afsnit vedrørende Grønlandsarbejdere angår, må det overvejes, om det er rimeligt og nødvendigt — det kan være to forskellige ting — at man gør Grønlandsarbejdere skattefrie. Det kan være nødvendigt, hvis man ikke på anden måde kan skaffe arbejdere til Grønland. Det kan måske være rimeligt; i hvert fald er

det urimeligt, at der hidtil i praksis har været en sådan uligestilling imellem forsørgere og ikke-forsørgere. Det er den, man tilsigter at gøre noget ved, og for mig ser det ud, som om der er fremskridt i de foreslåede bestemmelser, men vi vil dog gerne se noget nærmere på dem.

Vi vil derimod ikke love at være velvillige over for de ønsker, der er fremsat fra anden side om, at man skal tilgodese fiskerne, og jeg ved ikke, hvilke andre man skal tilgodese. Man har så travlt med at tilgodese. Jeg advarer mod, at man tilgodeser alt for mange grupper med særfradrag, for hvis man tilgodeser én gruppe, så findes der straks 7 andre grupper, som med andre argumenter kan sige, at de bør rigtignok også have fradrag, helst af samme størrelse som det, man måske indrømmer fiskerne, måske af en anden størrelse, og så ender det med, at vi alle sammen af en eller anden grund skal have et eller flere fradrag. Om det så kommer til at gavne nogen, er vist tvivlsomt.

Hvad angår detailændringen i spørgsmålet om lønmodtagerfradraget, finder jeg anledning til at erindre om, at selv om man naturligvis officielt giver alle mulige begrundelser for det indførte lønmodtagerfradrag, er den reelle begrundelse jo den, at lønmodtagerne har meget små chancer for at kunne snyde i skat — de fleste af dem har slet ingen — og da næsten alle andre indkomstgrupper har sådanne muligheder, må man altså give lønmodtagerne et fradrag for i det mindste at kompensere lidt. Jeg er, som man ved, ikke nogen særlig varm tilhænger af fradrag, men jeg kan se, så længe man ikke vil indføre en effektiv skatteligning, og så længe man ikke vil pille ved forskellige andre fradragsbestemmelser, må man gøre noget for lønmodtagerne. Jeg er tilhænger af, at man, indtil vi får en skattereform, beholder lønmodtagerfradraget, og derfor kan jeg tilslutte mig det forslag, der er stillet af finansministeren. Som det vil erindres, fremkom vi for et års tid siden med et forslag om, at lønmodtagerfradraget skulle sættes i vejret fra 400 kr. til 600 kr.; vi var meget beskedne. Jeg er faktisk glad ved, at det ikke var regeringen, der dengang kom med et forslag om at sætte lønmodtagerfradraget op fra 400 kr. til 600 kr., og så mig, der sagde 800 kr.; for så havde jeg